

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Funus Guilielmi Assonlevillii Bouchautii D. a variis adornatum

Meyere, Leo

Antverpiae, 1599

Clarissimo viro Guilielmo d'Assonuillio, terris sublato, coelis asserto. Amico
B. M.

[urn:nbn:de:bsz:31-293587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-293587)

Clarissimo viro Guilielmo d'Assonuillio,
terrīs sublato, cœlis asserto,

Amico B. M.

ERGŌ iaces, Guilielme, patri dolor? atque pudicæ
Sandlinæ æternū flebilis? ergo iaces?
Nec niuei miserum mores texere? nec illud
Ingenium quo non alterum amabilius?
Non pietas? non prisca fides? non tempora multa
Pieridum castis inuigilata sacris?
Scilicet omne bonum rapere hinc mors nata, nec vlli
Diti, inopi, rigidas abstinet illa manus.
Illā tibi, vixdum sex lustra duosque Decembres
Implenti, vitæ stamina dissoluit.
Dissoluitque simul tot spes, tot comoda patri,
Torque recens iuncto gaudia connubio;
Tam præsens miseris solamen, tamque benignum
Perfugium doctis, tam solidum auxilium.
Sæua Dea, & Chalybum costo mage Pontica ferro,
Omnia quæ tristi miscet amaritie:
Nec prece, neu pretio flecti potis: agmine denso
Cunctos sub leges quin vocet atra suas.
Sed vocet vsque licet; non sic te sustulit, omnis
Vt penitus mœstos cesseres in cineres.
Magna tui superest, æuoque perennior omni
Portio, diuinæ nobile mentis opus.
Quod genitum nuper pro religione tuenda,
Erepto prodit posthuma nunc soboles.
Viuis in hoc, spirasque, & toto pellis ab orbe
- Monstrum cui nomen dat *πολιτεια* suum:

Monstrum

Monstrum informe, ingēs, Stygiis quod nigra cauernis
 Tisiphone nostrum misit in exitium.
 Nil fallax Calvinus habet, mendāxve Lutherus,
 Et cum Iudæo nil recutitus Arabs,
 Fraudibus insidiisque huius simile. omnia Christo
 Posthabet. ast Pietas laruâ obit ista Dolum.
 Contra hanc tu pestem Theseus velut alter, & alter
 Amphitryoniades, fortiter arma moues.
 Non enses, flammæque, aut firmo robore clauam,
 Gnosia non celeri spicula missâ manu;
 Sed qua cœlestis tua fortia pectora Pallas
 Induit, obuertens Aegida terrificam:
 Aegidâ diuinæ Sophiæ incude profectam,
 Lemniacus cui nil par faber efficiat.
 Qua sola aspecta tibi formidabile monstrum
 Cedit, & edurum vertitur in silicem.
 Fœlix laude tuâ post vltima funera! fœlix!
 Victurus sæclis innumerabilibus,
 Inuita Lachesi! sic busta nouissima Phoenix
 Aeuī principium mox melioris habet.

Posuit P. Pantinus Decan. Bruxell.

Πάντ' ἐν ἀγάπῃ.

In Guilielmi Affonleuillij V. C. obitum
breuis nœnia.

AD tristes elegos iterum, lacrymâsque recentes
 Cogis, & ad querulos me, Libitina, modos?
 Nam quis ad exsangues Guilielmi morte cupressos
 Non fleat, & geminas non riget imbre genas?

B 3 Luem

Quem chorus Aonidum, Phæbi quem luxit ademptum
 Tota cohors socij funere mæsta sui.
 Parca ferox, meritis hominum non flecteris ullis,
 Et patet ad nullas ianna surda preces.
 Haud tamen in viridis Gulielmum flore iuuenta,
 Musarum è gremio tollere debueras.
 Fas erat ultrices te formidare Camænas,
 Atque sacrum, tangit quem dolor iste, gregem.
 Quosque vides tumulo soluentes iusta poetas,
 Flebilibus tepidum versibus ante rogam.
 At tibi mutato sient conuicia plectro,
 Ira dolor, carmen rixa, querela furor.
 Dilectumque caput lymphatâ mente reposcent,
 Deposited dominis redde, decusque suis.
 Sin minus, infestis iugulum præbebis iambus,
 Et vatum rigidas experiere manus.
 Verba sed in volucres nil proficientia ventos
 Quid iuuat, & vanas spargere voce minas?
 Non fati decreta queunt adamante resigi,
 Quo sunt fixa manent non remouenda loca.
 Mortalesque vices leti non deprecor, illum
 Ereptum senij sed queror ante diem.
 Pectore quisque potest suspiria ducere mæsto,
 Nec vetitum gemitu liberiore queri.
 Orbatosque suo Genio destere penates,
 Deseris heu viduam quod, Gulielme, domum.
 Assouillai solus tu nominis heres,
 Vnâque Christophori spes genitoris eras.
 Tradita qui tecum gelido sua viscera leto,
 Sêque licet viuum vix superesse putat.
 O si progenies de te suscepta fuisset,
 Masculus occasum filius ante tuum!

Post cineres qui lata tuos solatia patri
 Præberet simili dulcis amore nepos.
 Qui genibus reptaret aui, curâsque seniles
 Ridenti lepidus falleres ore puer.
 Quo crescente suum perferret mollius avum,
 Et leuis Asonio more senecta foret.
 Nunc quia tristitiam, non pignora cara parenti,
 Ossaque sub patria condita linqvis humo:
 Fert animo pater infracto, qui publica rerum
 Est humeris solitus pondera ferre suis.
 Quique suis alios solatur, & adiuuat omnes
 Consilijs, propriam sentiet auctor opem.
 Et, venerande senex, hæc damna domestica coniux
 Te docuit vita munere functa pati:
 Felix morte sua (quamuis obducta retracto
 Vulnere) quæ mundo desijt esse prior.
 Nec nati exequijs, nec huic seruata dolori,
 Sedibus at superis ante recepta fuit.
 Illic delitijs fruitur secunda beatis,
 Natus & aternis cum genitrice bonis.
 Viuite felices anima, pro carcere vobis
 Parta salus, leto vita, labore quies.

I. Bochius S. P. Q. Antuerp. à Secretis.

V. C. Gulielmo Affonleuillio
 Bouchautij D. & c. Epicedium.

NOLEBAM: quid enim assiduis vrgere querelis
 Viros beatos attinet?

B 4

Gratia